

Protokoll fört vid förhör med

Holmgren, Ann-Charlott, 670127-1345.

Hemmahörande Enspännargatan 17 nb, 162 33 Vällingby
telefon 08-39 23 76.

Förhöret är hållet den 3 mars 1986 med början
klockan 16.50.

Förhørsledare krinsp. Torsten Stålnacke.

Förhöret avser mord. "Olof Palme".

Vittnesförhör.

Ann-Charlott befann sig i en taxibil som Anders Delsbor körde på Sveavägen i riktning mot Kungsträdgården. Taxichaufförens namn känner Ann-Charlott igen från tidningarna. I övrigt är han inte bekant. Ann-Charlotts placering i taxibilen var omedelbart bakom föraren. Ann-Charlott satt således närmast fönstret i riktning mot det hållet där två skott avlossades.

I samband med skottlossningen tittade Ann-Charlott åt vänster och såg att en man föll ihop i samband med skottlossningen. Från platsen avlägsnade sig en annan man springande.

Ann-Charlott kan inte uppskatta taxins hastighet men säger att den i varje fall var i rörelse då första skottet avlossades. I samband med skottlossningen bromsade taxiföraren in hastigt och stannade taxin strax efter korsningen Sveavägen - Tunnelgatan.

Ann-Charlott registrerar händelseförloppet innan taxin stannar definitivt vid gångbanan. Taxiföraren tar direktkontakt med sin ledningscentral om händelsen. Efter första och andra skottet har gärningsmannen ställt sig på höger sida om Olof Palme som blev skjutet.

Damen i sällskapet som senare visade sig vara Olof Palmes fru, hade böjt sig ner i samma ögonblick. Enligt kartan beskriver Ann-Charlott att gärningsmannen stått med ansiktet vänt mot Wennergrencenter, alltså i nordlig riktning. Offret och hans fru stod till vänster om gärningsmannen sett från taxibilen.

Ann-Charlott är ganska säker på placeringen vad beträffar läget till höger respektive till vänster om offret. Hon säger dock att hon inte kunde uppskatta om gärningsmannen stod bortanför, nämligen närmare gränden och trapporna på David Bagares Gata.

Ann-Charlott såg inte gärningsmannen vapnet, men säger sig ha sett konturerna av honom och vapnet. Vapnet var en "magnum bonum". Vapnet är lite större än

vanliga pistoler och revolverar, enligt Ann-Charlotts uppfattning. Gärningsmannen var högerhänt och stoppade vapnet innanför rocken på dess vänstra sida. När vapnet placerades innanför rocken stod gärningsmannen vänd med ryggen mot Ann-Charlott.

Efter skottlossningen vänder mannen sig åt höger och stoppar vapnet innanför rocken och beger sig från platsen springandes. Ann-Charlott uppfattade inte om mannen hade med sig någon väska eller liknande föremål där vapnet kunde ha förvarats.

Enligt gärningsmannens rörelser så måste han placerat vapnet innanför rocken på vänster sida.

Ann-Charlott kan inte erinra sig om det fanns andra personer i händelsens omedelbara närhet. Omedelbart efter skottet och sedan gärningsmannen avlägsnat sig springande anlände folk till platsen. Två flickor var bland dem första. Deras ålder uppskattas vara mellan 20 - 25 år. Flickorna småsprang mot offret.

Ann-Charlott och hennes kamrater begär i samma veva att få betala körningen och stiga ur taxin. Hennes uppmärksamhet riktas inte mera mot platsen där skottet avlossades.

Ann-Charlott och sällskapet gick från platsen i riktning mot Monte Carlo.

Förutom Ann-Charlott så färdades i taxin hennes kamrater Charlotte Liljedal och Lena Schödin. Hemmahörande Blåsklöverbacken 39, 162 43 Vällingby, telefon 08-36 28 90 eller till bostaden 08-89 17 19.

Lena kunde inte följa med till polisförhöret eftersom hon var sjuk.

Ann-Charlotts kamrater hade följande placering i taxibilen. Lena satt i fram-sätet omedelbart intill taxichauffören. Charlotte satt omedelbart bakom Lena. Den som hade bästa uppsikten mot brottsplatsen var således Ann-Charlott och taxichauffören eftersom de satt ytterst och närmast händelsen.

Platsen för brottet var inte riktigt upplyst så att Ann-Charlott kunde uppfatta detaljer. I varje fall lämnar hon följande beskrivning på gärningsmannen.

Den misstänkte var en man i ca 30-40 års åldern. Hudfärgen är okänd. Längden är okänd eftersom Ann-Charlott inte har någonting att jämföra med. Offret hade ramlat ihop och damen i fråga hade hukat sig ner. Mannens längd kan vara s.k. medellängd. Mediär kroppsbyggnad. Inga egenheter observerades i kroppsbyggnaden.

Klädsel. Knälång rock i mörk färg. Färgen på rocken kan ha varit brun, svart eller grå. Mannen uppfattades som mörkhårig. Håret var rätt så rakt och kortklippt. Om mannen bar på någon huvudbonad kan Ann-Charlott inte erinra sig om. Byxorna uppfattades såsom varande rätt så mörka.

Mannens ansiktsform är okänt.

Protokoll fört i förhör med studeranden Ann-Charlott Hansson
 Efter skottlossningen avlägsnade mannen sig springande mot gränden längst
 efter David Bagares Gata, enligt skissen som Ann-Charlott beskådat.
 Slutligen säger Ann-Charlott att hon troligen inte skulle känna igen gär-
 ningsmannen om hon fick se honom under liknande förhållanden.
 Mannen hade en alldaglig klädsel och ljusförhållandena var inte goda.
 Händelsen utspelades dessutom under kort tidsperiod, varför Ann-Charlott
 inte hann registrera detaljer. Ann-Charlott tillägger och säger att mannen
 hade handskar på sig. Den uppgiften är Ann-Charlott dock lite osäker på.

Ann-Charlott tillfrågas slutligen hur hon kunde uppskatta mannens ålder
 eftersom hon inte sett så mycket av händelsen. Ann-Charlott säger att mannens
 sätt att röra sig och hans sätt att springa har gjort att hon placerat honom
 i åldersgruppen 30-40 år.

Beträffande skotten så avlossades bägge skotten i ganska tät följd.

När Ann-Charlott gjorde sina iakttagelser så befann hon sig tvärs över Svea-
 vägen som har dubbla körfält i båda riktningarna. Ann-Charlott kan inte upp-
 skatta avståndet till brottsplatsen.

Ann-Charlott åkte i taxin från Barkarby i riktning mot Stockholms centrum.
 Händelsen inträffade mellan 23.00 - 23.30 tiden, närmare 23.30.

Förhöret avslutas klockan 17.50.

Förhöret intalat på band i närvaro av Ann-Charlott som godkänner förhöret
 i dess helhet och har ingenting ytterligare att tillägga.

Stockholm den 3 mars 1986.

Torsten Stålnacke
 Inspektör.

Protokoll fört i förhör med studerande ANN-CHARLOTT Mari
Holmgren född 670127-1345, boende Enspännargatan 17nb
162 33 Vällingby tfn 08/ 89 23 76.

Förhöret hållet på Våldshoteln i Stockholm tisdagen den
13 maj 1986 med början klockan 15.25.

Förhørsledare kriminalinspektör Christer H Sjöblom.

H. Jag ..... mot den platsen var är det hållet
Förhöret gäller anmälan K 23037-86 och anknyter till spanings-
uppslag E 17-6. *precis jag såg.*

F. Vad såg du då?

H. Jag såg att då Palme han ramlade ihop och ett liksom
Konferensförhör.

Förhørsledaren - F

Holmgren, A-CM - H

F. På kvällen, den 28 februari då befann du dig i en
taxibil på Sveavägen intill Tunnelgatan?

H. Mm.

F. Och då uppmärksammade du enligt ett förhör som vi
tidigare hållit med dig den 3 mars, en händelse på
andra sidan gatan.

H. Ja.

F. Och kan du beskriva kort själva händelsen först och
sedan skall vi gå in på lite andra detaljer.

H. Ja, vi åkte med taxin då upp mot Kungsgatan och så
hörde vi, jag uppfattar det först som ett som barn
höll på att leka med smällare eller något. Men sedan
vet jag inte någon av oss i alla fall upptäckte att det
var ett mord. Man började leta efter kamera eller
liknande, alltså att det inte var på riktigt. Men sedan
så ser jag, ja det var då Palme, föll ihop och gärnings-
mannen vrider precis på sig och springer upp på
Tunnelgatan.

F. Men du hörde då först som det visar sig ett skott?

- F. Du fick intryck av att det var den man i alla fall?
- H. Ja, precis. Det andra skottet det hörde jag faktiskt också.
- F. Och vad gjorde då han från början?
- F. Men kan du då berätta första skottet då vände du dig emot den här platsen då eller hur?
- H. Jag såg ..... mot den platsen men åt det hållet om man säger och sedan precis vid den andra då, det var väl då precis jag såg.
- F. Vad såg du då?
- H. Jag såg att då Palme han ramlade ihop och att Lisbeth hon inte låg men hon lutade sig över honom på något vis.
- F. Det andra skottet i vilket skede hörde du det?
- H. Det var precis, det var när jag såg dom precis alltså. Det var rätt så nära varandra. Men jag vet inte om man uppfattade något, jag uppfattade inte så mycket i och för sig. Det är svårt så här långt efter.
- F. Såg du några flera personer i närheten av dom här två? den som då ramlade ihop och den andra som lutade sig över honom?
- H. Gärningsmannen då som sprang iväg?
- F. Ja exempelvis om det är några flera personer i närheten?
- H. Det kom i och för sig fram folk.
- F. Mm, men just då vid första skedet.
- H. Jag tänkte inte på det, jag tittade bara på dom tre eller två.
- F. Men då den här tredje personen då har du lämnat en beskrivning tidigare. Och kan du först nu då berätta vad du såg den här tredje personen som då kan vara gärningsmannen vad han gjorde. För det första, är du säker på att det var en man?
- H. I och för sig det kan jag inte garantera men det är jag nog rätt säker på, det är väl mycket hur man springer och sådant jag vet inte.

- F. Du fick intryck av att det var en man i alla fall?
- H. ja det fick jag.
- F. Och vad gjorde då han från början?
- H. Tills han började med...
- F. Ja så fort, från första stund du uppmärksammade honom och framåt.
- H. Ja, då hade han precis avfyrat skottet och,-
- F. Vilket?
- H. Det andra alltså. Ja jag uppfattade honom då från min ja, om vi säger att han var på höger sida men han var ju på vänster sida, jag vet inte det var något konstigt.
- F. Men det var på andra sidan gatan i alla fall?
- H. Ja.
- F. Du satt i taxibilens baksäte vad jag förstår?
- H. Ja, just det bakom taxichauffören.
- F. Och du vände dig då vad jag förstår åt vänster för att se?
- H. Ja just det. Om man säger jag uppfattar alltså att gärningsmannen han stod och sköt med ryggen upp mot Kungsgatan det är alltså fel. Jag vet inte jag.
- F. Berätta hur du uppfattade situationen när du såg den här personen.
- H. Ja, precis. Ja och precis där när han skjutit så vände han sig in mot Tunnelgatan samtidigt då stoppade han ner pistolen, jag uppfattade innanför rocken, och så började han springa upp mot gränden.
- F. Men när du först såg honom då stod han alltså på Sveavägen?
- H. Mm. du vepnet?
- F. Med som du tror ryggen mot Kungsgatan.
- H. Mm. säg att han hade något i handen?
- F. Alltså vänd Sveavägen norr ut.
- H. Mm. såg du?

- F. Och var befann sig då paret Palme? var dom framför eller bakom honom?
- H. Alltså framför honom.
- F. Framför honom?
- H. Mm.
- F. Hur långt ifrån dom var han ungefär?
- H. Ja vad skall jag säga en, det var inte överdrivet långt, det är rätt svårt det där med avstånd men kan det varit en två, tre meter kanske. Det kanske är helt fel jag vet inte.
- F. Men det var inom ett par meter ifrån.
- H. Ja precis.
- F. Relativt nära?
- H. Ja.
- F. Och hur stod han när du fick syn på honom, beskriv precis hur han stod med armar, ben, händer och huvud och allting.
- H. Han tittade mot dom om man säger då.
- F. Hur såg du honom, bakifrån, framifrån eller från sidan?
- H. Jag såg honom då från sidan men det var så väldigt kort stund liksom eller det var väl mer mot sidan än bakifrån nej, mer mot sidan än framifrån. Ehh a i alla fall.
- F. Du såg honom mer i profil i alla fall?
- H. Ja det gjorde jag.
- F. Ok. Ditt första intryck av honom, hur höll han då händerna?
- H. Händerna, han det är svårt att beskriva, den högra handen höll han ju pistolen i.
- F. Såg du vapnet?
- H. Jaa.
- F. Du såg att han hade något i handen?
- H. ja.
- F. Det såg du?

- H. Någonting var det i alla fall. Det kan ju i och för sig ha varit en handske det kan jag inte svära på.
- F. Hade han handskar på sig?
- H. Det vet jag inte heller eftersom han var mörk. Jag såg ju inte speciellt klart. I alla fall så ja.
- F. Men han hade någonting i ena handen?
- H. Mm.
- F. Vilken hand?
- H. I höger.
- F. Höger hand?
- H. Jag såg det ju så om man säger.
- F. Men å andra sidan om han stod som du beskriver vänd så då skall hans högra hand ha varit vänd bort från dig?
- H. Ja, jag vet, jag vet inte hur jag fått ihop det men så uppfattade jag faktiskt.
- F. Kan du beskriva det där föremålet han hade i handen.
- H. Ja det var inte stort det kan jag säga.
- F. Har du sett några vapen i verkligheten tidigare?
- H. Ja, men väldigt få, hängande på väggen eller något.
- F. Men en vanlig pistol eller revolver har du sett några sådana riktiga?
- H. Jag tror att det var sådär långt kanske.
- F. Du gissar på ungefär 20 cm, som du såg då eller.
- H. Eller det vad jag uppfattade över huvud taget.
- F. Totalt från insidan av handen?
- H. Ja just det, jag vet inte hur jag fått ihop det här. Nej, men det kan jag tänka mig med alltihopa.
- F. Och vad gjorde han med det här föremålet?
- H. Han hade precis skjutit då och stoppade ner det innanför rocken.
- F. Hur då?

- H. Det måste ha varit samtidigt som han vänder sig om då och börjar springa.
- F. Han vänder alltså ryggen mot dig då?
- H. Ja.
- F. Och han stoppar den innan för rocken säger du. Åt vilket håll?
- H. Alltså i innerfickan som då var närmast gatan om man säger Sveavägen, närmast mig.
- F. Som du uppfattar då gick på vänster sida?
- H. Ja precis.
- F. Sedan när han då vände sig om och började springa såg du om han tog upp handen igen ur fickan?
- H. Det gjorde han väl rätt så snart efter.
- F. Men såg du det?
- H. Hur han sprang liksom jag menar.
- F. Men såg du när han tog upp handen?
- H. Nej tänkte jag inte på.
- F. Såg du om han bar på något annat?
- H. Det tror jag inte heller, jag tror han bara sprang. Jag uppfattade ingenting annat.
- F. Då kan du börja med att försöka beskriva hans klädsel, börja uppifrån. Hade han något på huvudet?
- H. Antingen var han mörkhårig eller så hade han på sig något för det var i alla fall inte ljust. Ja sedan så,
- F. Han kan alltså ha haft någonting på huvudet eller också bara ha varit mörkhårig?
- H. Ja.
- F. Du kan inte säga säkert?
- H. Nej det kan jag inte. Så hade han på sig en rock en mörk rock som var ungefär ner till knäna kanske lite längre jag vet inte precis.
- F. Kan du beskriva den rocken, vad det var för färg.

- F. Det är ingenting då utövrigt, byxorna säger du fick
- H. Den var mörk, den kan ha varit mörkblå eller den kan ha varit mörkt mörkt grå eller ja mörk.
- F. Du nämnde grått eller blått, grå eller blå rock är du säker på den färgskalan?
- H. Mörk var den, mörkt vit är den i alla fall inte om man säger, det är en av dom mörka färgerna.
- F. Mm. Såg du något mer om rocken om den hade något skärp, någon stor krage eller kapuschong eller några stora fickor eller något speciellt med den eller över huvud taget någonting du kan lägga märke till eller lade märke till.
- H. Nej det tänkte jag inte på.
- F. Hade den något sprung bak ex?
- H. Jag vet inte jag tycker det är så långt tillbaka liksom jag har svårt för att komma ihåg.
- F. Men någonting du lade märke till rocken utom att den var ungefär knälång och mörk.
- H. Det var inget sådant där jättlätt tyckte jag i alla fall. Ja, tjockare kvalite kanske, det var inte päls eller liknande.
- F. Kan du på något sätt erinra dig ex hur kragen såg ut? Liten eller stor eller med någon huva eller någonting?
- H. Ingen huva det tror jag inte, det var väl en vanlig alltså som alla andra om man säger.
- F. Det var inget speciellt du lade märke till i alla fall?
- H. Nej, man tänker liksom inte på att man skall lägga märke till så mycket heller.
- F. Byxor?
- H. Det tänkte jag inte så mycket på, det såg jag inte så mycket av heller men han var väldigt mörk hela han. Han hade ju inte kjol i alla fall det var byxor.
- F. Kort avbrott klockan 15.37.

- F. Det är ingenting då utöver, byxorna säger du fick ett mörkt intryck av hela honom. Vill du med det säga att du tror att byxorna också var mörka eller?
- H. Ja, det tror jag. Dom sken inte upp något speciellt.
- F. Skorna?
- H. Dom var mörka. Jag kan inte alls säga om det var vad det var för sorts skor eller någonting.
- F. Byxorna kan du säga om dom var smala eller vida om dom fladdrade eller dom var nedstoppade i några stövlar eller om dom hängde fritt eller något sådant.
- H. Jag tror dom hängde fritt, alltså dom var inte jätte vida och inte jätte smala det var nog mera vanligt.
- F. Rocken då hur uppförde den sig när han då sprang?
- H. Precis, det har jag också funderat på. Jag vet faktiskt inte den satt ju på i alla fall.
- F. Fick du uppfattning om den var knäppt eller öppen?
- H. Tänkte jag inte på.
- F. Vad det gäller handbeklädning, handskar, vantar eller något sådant hur var det med det?
- H. Det är mycket möjligt att han hade på sig handskar.
- F. Är du säker på det?
- H. Nej det är jag inte.
- F. Såg du något mer i klädsammanhang halsduk eller någon tröja under rocken eller något?
- H. Nej det såg jag inte.
- F. Skall vi då gå över på beskrivningen av mannen själv. Vi kan börja med då vilken ålder uppfattade du honom?
- H. Ja vad kan det ha varit 35--40 någonstans. Det tyckte jag faktiskt för att han sprang liksom inte överdrivet klumpigt om man säger, ja någonstans.
- F. Vad bygger du det på?
- H. Ja det var mycket hans kropp hur han sprang.
- F. Hans rörelser alltså?
- H. Ja.

- F. Hur lång var han ungefär?
- H. Han var inte jättelång, han kan ha varit mellan 1,75 och 1,85 skulle jag tro.
- F. Hur lång är du själv?
- H. 1,70.
- F. Du uppfattade han som att han var längre än du i alla fall?
- H. Mm. I och för sig jag hade ju inget att mäta det hade jag inte. Jag vet inte hur jag fick upp det men det tror jag.
- F. Kroppsbyggnaden kan du beskriva den ungefär hur du uppfattade om han var smal eller tjock eller verkade sådär vältränad eller hur?
- H. Jag tänker på honom mest som medel. Inte spinkig inte tjock mycket möjligt att han hade några muskler eller något sådant men det såg man ju inte. Men sådär som vem som helst.
- F. Det var inget utmärkande som du lade märke till att han var speciellt då kraftigt byggd eller smal?
- H. Nej det såg jag inte något av.
- F. Om vi går över på hårfärgen så sade du förut att du uppfattade det som om han var barhuvad så var han mörk.
- H. Mm.
- F. Och i så fall kan du väl ha en uppfattning om hårets utseende i övrigt då, långt eller kort eller?
- H. Ja det var inte långt så det fladdrade om man säger. Det var väl nog rätt kort.
- F. Ansiktet, ansiktsformen i stort, om du uppfattade det som fyrkantigt eller runt eller ovalt eller?
- H. Det såg jag inte, bara såg honom från sidan det är svårt att föreställa sig tycker jag.
- F. Om du såg han från sidan kan du ha någon uppfattning om hur näsan såg ut?

- H. Det var inget så där man lade märke till så där överdrivet det tror jag inte. Nej, det var inget speciellt
- F. Men kan du inte beskriva den om den var rak näsa eller uppnäsa eller om den var böjd?
- H. Det var så långt ifrån, det är så svårt att se. Nej det kan jag inte.
- F. Uppfattade du det som om han hade någon form av mustasch eller skägg eller polisong eller något sådant?
- H. Nej det tänkte jag inte på.
- F. Men han kan ha haft det utan att du lade märke till att han inte hade det?
- H. Mm, kan vara mycket möjligt.
- F. Du är inte alls säker på det?
- H. Nej.
- F. Lade du märke till något mer, hakan t ex hur den såg ut?
- H. Den var som alla andra det var nog ingen sådan där som man säger, vad skall man säga,
- F. Som går i ett med halsen?
- H. Ja precis. Jag tror han hade haka i alla fall. Jag vet inte.
- F. Läpparna?
- H. Ingen aning.
- F. Över huvud taget då kinder och sådant fick du uppfattning om dom var insjunkna på något sätt eller då kraftiga, runda, kindknotarna om dom var kraftiga.
- H. Nu vet jag inte om det är honom utan jag tror jag föreställer mig mest. Jag tycker det är så svårt att jag vet inte.
- F. Sedan det rörelseschema han hade, kan du beskriva hur han, du sade att han började springa från platsen,-
- H. Mm.
- F. Kan du berätta hur han sprang då?

- H. Han sprang inte så där jättesnabbt i början utan det var ju inte jogga heller lite snabbare sedan blev det väl snabbt uppför trappan.
- F. Såg du honom ända upp i trappan?
- H. Nej jag tänkte säga det det gjorde jag nog inte.
- F. Men hans sätt att springa kan du beskriva hur han rörde armarna t ex.
- H. Det tänkte jag inte på, det var inte överdrivet så där riktigt joggarstil som jag uppfattade det.
- F. Benen då hur rör han dom? Vad det bara klara steg då eller vad det slängigt.
- H. Det var nog mera klara steg än slängigt det var det absolut.
- F. Såg du om han stannade till någon gång efter det att han började springa?
- H. Nej det såg jag inte.
- F. Hur länge ungefär kunde du följa honom? Var försvann han för dig?
- H. Ja, jag tänkte inte så mycket på honom mer än att han sprang iväg. Det var inte många sekunder liksom. Sedan kom det ju folk och hopade sig runt.
- F. Såg du om någon sprang efter honom?
- H. Nej det såg inte jag. Någon gång där började vi betala taxin och gå av.
- F. Det glömde jag fråga hans ansiktsfärg om den var mörk eller ljus?
- H. Det såg inte jag.
- F. Men uppfattade du honom som han var eurpé eller om han hade några mörka drag?
- H. Såg jag inte alls.
- F. Neger eller något sådant, sydlänning.
- H. Det vet jag inte. Om han var neger så hade han i så fall mössa på sig för så högt var det inte, det tror jag inte det var det inte. Jag kan inte säga det är klart det var han liksom för det vet jag inte alls. Men det var ju

- F. Hur då menar du?
- H. Men om han hade stort krull då.
- F. Nej, nej jag menar hans ansiktsfärg då.
- H. Nej jag vet inte ..... det såg jag inte alls.
- F. Så den kan ha varit både mörk och ljus?
- H. Mm. är inte så att du är rädd för att berätta någonting?
- F. Vid konfrontationen idag då vad du och tydligen, vad jag fått berättas för mig, lite försiktigt tittat åt en persons håll där. Kan du berätta vad det var som gjorde att du fastnade för honom. . . . . det vet jag inte alls.
- H. Jag tyckte att han såg väl ut som vad skall man säga han såg väl lite skum ut på något vis jag vet inte varför.
- F. Klockan 15.50 kort störda av telefon.
- H. Han, jag tyckte att han hade lite skumt utseende bara och så vet jag inte om jag förde ihop honom med bilden på något vis.
- F. Den du har sett i tidningarna den här fantombilden.
- H. Ja, jag vet inte.
- F. Det var alltså på hans "skumma utseende" som du reagerade.
- H. Ja precis, alla andra liksom dom, jag tyckte i alla fall så att man nog log lite här och där men han såg hela tiden så allvarlig ut och så där. Jag vet inte det behöver inte alls ha med.
- F. Men om du jämför med dit intryck från platsen här vad var det då som stämde med honom?
- H. Det vet jag inte, jag vet inte om det var något över huvud taget. I och för sig det är ju det att han var mörkhårig men jag menar.
- F. Det var dom allihopa i och för sig i stort sätt.
- H. Jag tror det mest har med fantombilden att göra.
- F. Fanns det någon annan i gruppen som du över huvud taget reagerade för?
- H. Nej, det var det inte. Jag kan inte säga det är klart det var han liksom för det vet jag inte alls. Men det var ju

så här att han, ja jag vet inte.

F. Men vad som är väsentligt det är ju att veta om du på något sätt kan koppla en viss person till platsen och dina iakttagelser där.

H. Jag vet faktiskt inte.

F. Det är inte så att du är rädd för att berätta någonting?

H. Nej då det är jag faktiskt inte, inte nu. Jag vet inte i och för sig det skulle ju kunnat varit honom liksom vilken annan som helst. Jag kan inte säga honom precis att det var just han som stod där, det vet jag inte alls.

F. Så det finns ingenting då som gör att du kopplar honom till platsen egentligen?

H. Jag tror inte det.

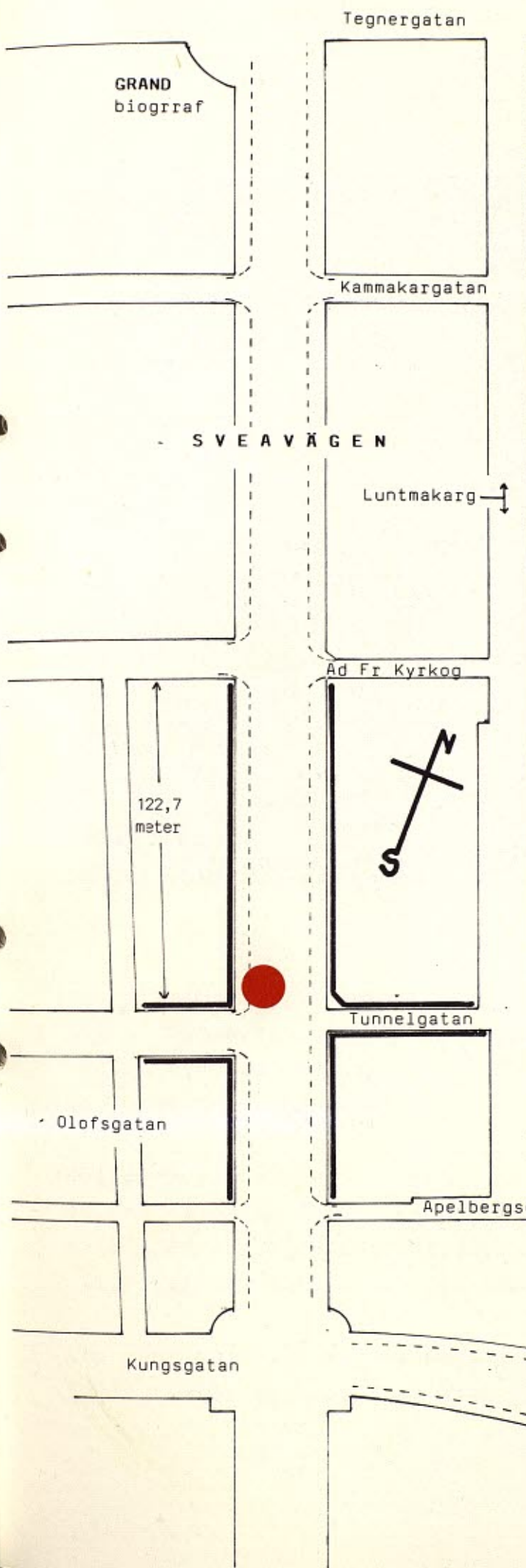
F. När han sprang slutligen lade du på något sätt märke till hans skor eller skosulor?

H. Nej. Nej jag tror aldrig jag såg dom någonsang.

F. Då avslutar vi förhöret klockan 15.55. då Holmgren godkänner den inspelade förhørsutsagan.

Christer H Sjöblom

REKONSTRUKTION
 angående mordet på statsminister
OLOF PALME

Skissen visar vittnets plats då
 iakttagelserna gjordes.

Skala 1:2000.

Stockholm i tekniska roteln
W. Lange
 W. Lange

Ann-Charlott Holmgren åkte tillsammans med sina väninnor, Lena Schödin och Charlotte Liljedahl, taxi Sveavägen söderut. Taxichauffören identisk med Anders Delsborn. Holmgren satt till vänster i baksätet.

Holmgren hörde en smäll och tittade åt vänster. Samtidigt hördes en andra smäll. En person föll ihop på trottoaren. En andra person böjde sig ned över den fallne. En tredje person stod kvar på platsen med ett vapen i sin högra hand.

Den röda bilen på bilden markerar den plats, varifrån Ann-Charlotte Holmgren gjorde sina iakttagelser.

Händelseförloppet fotograferat från Ann-Charlott Holmgrens position.

Gärningsmannen stoppade in vapnet innanför rocken.

Gärningsmannen försvann springande in i gränden Tunnelgatan österut.